

СИНТЕТИЧНІ ЛІКИ

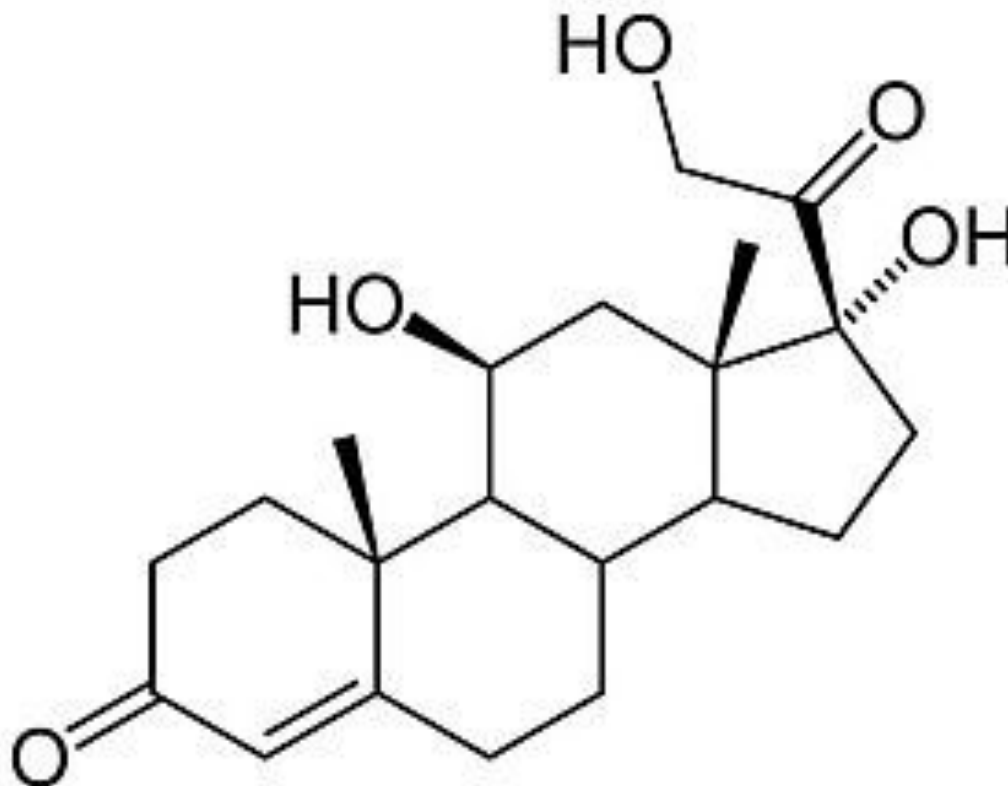
News.city.zt.ua

Раціональна лікарська терапія народилася, коли навчилися виділяти активні лікарські засоби, коли хімія вступила в пору свого розквіту.

У 40-ві роки вперше почали застосовувати пеніцилін, стрептоміцин та інші протизапальні препарати. У медицині почалося новий відлік часу – ера антибіотиків. Сьогодні триває розробка антибіотиків більш сильних і широкого спектру дії (пригнічують різні види мікроорганізмів).

У 1948 році відбулося нове відкриття – препарат глюкокортикостероїдного гормону кори надниркових залоз. Захоплення гормональними препаратами почалося відразу ж після того, як лікарю Ф. С. Хенчі і двом хімікам вдалося синтезувати кортизон. У 1950 році їм була присуджена Нобелівська премія. В даний час до гормональних препаратів ставляться з обережністю, так як їх супроводжують серйозні побічні наслідки.

Синтетичні напівсинтетичні допоміжні речовини досить широко застосовуються в технології лікарських форм. Цьому сприяє їх доступність, можливість синтезу речовин з заданими властивостями.

До лікарських засобів з прямою противірусною дією відносять препарати, які впливають безпосередньо на вірус на будь-якому з етапів вірусного інфікування: прикріплення до клітини, проникнення та розмноження віруса в клітинах.

Препарати прямої противірусної дії

До групи протівірусних препаратів відносять також препарати змішаного механізму дії. Такі препарати, окрім прямої протівірусної дії підвищують ефективність лікування та можуть використовуватись в профілактиці цих самих захворювань. Найбільший інтерес у цьому контексті становлять протівірусні препарати змішаного механізму дії, які мають рослинне походження

олазід,

Їх протівірусна та імунологічна активність підтверджена численним науковими дослідженнями, а рослинне походження обумовлює високий ступінь безпеки цих препаратів.

Препарати з опосередкованою противірусною активністю не впливають на прикріплення, проникнення та реплікацію вірусу в клітині господаря. Опосередкована дія полягає в активації системи інтерферону – важливого фактора неспецифічного захисту від вірусних інфекцій.

Імуноблокада – ще одна небезпека, яка криється в медикаментозному лікуванні. Головний захист від незліченних мікробів і вірусів – імунітет, що виробився протягом еволюції людства, завдяки якому можливе подолання інфекційного захворювання. Встановлено, що ряд хімічних речовин діє переважно на імунітет. При цьому боротьба з агресією хвороботворних організмів зводи

Беззахисність, зниження реактивності і опірності організму – часта причина його загибелі.

Тут препарати виступають в ролі бар'єру між хворим і його зброєю захисту, блокують її механізми, порушують властивості клітинних стінок.

Шинакової Вікторії